

یا هو

در مهرماه سال 1366 با ورود به دانشگاه همه چیز برای فعالیت ادبی جدی شد. ذوق شعری که در دوران تحصیل در رشته ی علوم تجربی دبیرستان هاجر بهبهان شناخته شده بود و دکلمه کردن اشعار کتاب درسی و فن بیانی که توسط دبیران و اولیای مدرسه و مسوولین بسیج خواهران تحسین شده بود، فرصت های جدیدی که در شهر شیراز و هم نشینی با دانشجویان رشته ی ادبیات فارسی برایش فراهم آورده بود، از دانشجوی رشته ی زبان و ادبیات انگلیسی دانشگاه شیراز شاعری ساخت که پایه ی همه ی شب شعرها و محافل ادبی جهاد دانشگاهی بود. در سال 1368 با هدایت یک دانشجوی اهل ذوق، با انجمن شاعران انقلاب اسلامی شیراز آشنا شد و از محضر استادان آنجا مرحوم نصرالله مردانی و مرحوم محمد خلیل جمالی و محبت آقای عبدالرضا لطف الهی و استاد احد ده بزرگی بهره مند شد.

سال بعد ازدواج با غلامرضا کافی او را برای یک زندگی شاعرانه رهسپار آینده کرد. در سال 1372 بعد از استخدام در آموزش و پرورش دو سال در منطقه ی خرامه با وجود اینکه دبیر زبان دبیرستان های خدیجه و اندیشه ی آنجا بود، اقدام به تاسیس انجمن ادبی برای دانش آموزان منطقه کرد. همکاری با واحد امور تربیتی باعث شد که در برپایی محافل فرهنگی و هنری این منطقه شبانه روزی تلاش کند.

دو سال بعد با درخواست انجمن شعر شاعران انقلاب اسلامی، به شیراز منتقل شد. و در هفته دوم بازگشت به شیراز، با درخواست مدیر کل وقت اداره ی فرهنگ و ارشاد اسلامی فارس، جناب شایسته نیا، انجمن شعر زنان شیراز را با حمایت این اداره تاسیس کرد و همزمان با کار در آموزش و پرورش ناحیه ی 4 شیراز به تشکیل جلسات کارگاهی شعر در عصر روزهای چهارشنبه همت گماشت که هنوز هم جلسات این انجمن به طور منظم برقرار است و کمتر بانوی شاعری وجود دارد که حداقل چند جلسه نقد کارگاهی، سخنرانی معنوی، تفسیر غزل حافظ و هم نشینی با او، حتی آموزش خصوصی **پروانه نجاتی** را تجربه نکرده باشد.

این انجمن که ابتدا (1374) با نام انجمن پروین اعتصامی فعالیت خود را با مجوز رسمی از اداره ارشاد آغاز کرده بود، از سال 1383 به بعد با نام انجمن شعر زنان شیراز با شماره 740 سازمان ثبت اسناد و املاک کشور به ثبت رسید.

در این سال ها شعر خوانی در محافل شعر عاشورایی و دفاع مقدس و کسب رتبه در کنگره های شعر دفاع مقدس و آیینی و دفاع جانانه از ارزش های انقلاب اسلامی و دفاع مقدس عنوان مردمی و خودجوش «بانوی شعر شهدا» را برای او به ارمغان آورد که انصافاً "هنوز که هنوز است چادر او را خیمه گاه عاطفه مندی شعر و ادبیات به مضامین مقاومت در شهرشیراز کرده است.

هم زمان با تشکیل انجمن ویژه بانوان، بخشی از ساعات موظف او در آموزش و پرورش در کارشناسی فرهنگی هنری اداره کل آموزش و پرورش فارس به تشکیل کانون شاعران و نویسندگان و برگزاری شب های شعر دانش آموزی و جلسات خصوصی نقد و بررسی اشعار فرهنگیان و دانش آموزان، اختصاص یافت و بارها به عنوان مدرس شعر در اردوهای کشوری شاعران دانش آموز به تدریس تجربه های شاعری خویش به نسل نوجوان اقدام کرده است. همکاری با المپیاد ادبی و آماده سازی دانش آموزان مستعد و کسب رتبه های برتر کشوری و جوایز ادبی خوارزمی شاگردانش، کارنامه درخشانی را در استان فارس برای او رقم زده است. تا جایی که برخی او را خاتون غزل شیراز نامیده اند.

همکاری چندین ساله با محفل با شکوه شبهای شعر عاشورای شیراز و داوری جشنواره ها و همکاری در برگزاری کنگره های ادبی در استان و چهار بار شعرخوانی تاثیرگذار در محضر مقام معظم رهبری در ماه رمضان از پروانه نجاتی چهره ای نامدار در تبلیغ ارزشهای اصیل جامعه به خصوص عفاف و حجاب ساخته است.

از ایشان تا کنون دو کتاب پژوهشی، 20 مجموعه شعرو هفت دفتر گردآوری اشعار و چند کار ویراستاری به چاپ رسیده است.

در سال 1377 کتاب فرهنگ دانش آموز را که در پیوند با تدریس زبان انگلیسی وی بود، به چاپ رساند، این اثر تاکنون سه نوبت با شمارگان 3000 جلد به چاپ رسیده است.

در سال 1378 منظومه ی مثنوی وی در رثای شهید دکتر مجید بقایی توسط کنگره سرداران خوزستان با عنوان «شرح پرواز» به چاپ رسید.

در سال 1379 مجموعه غزل «خاکستر پروانه» ایشان به چاپ رسید و مورد تقدیر جشن فرهنگ فارس قرار گرفت.

در سال 1381 اولین مجموعه شعر ویژه ی دفاع مقدس او توسط بنیاد حفظ آثار و ارزش های دفاع مقدس با عنوان «سوغ -سور برادرانم» و اولین مجموعه شعر آیینی او با عنوان «فرشته و انجیر» از سوی ستاد برگزاری شبهای شعر عاشورا و مجموعه شعر «قناری ترین آواز» به همت انتشارات نیستان به چاپ رسید.

در سال 1382 از سوی سازمان ارتباطات وزارت ارشاد به عنوان شاعر برتر برای شرکت در شب شعر زنان ایران و بلغار به بلغارستان اعزام شد و سه بار شعر خوانی او تحسین ایرانیان خارج از کشور را که همگی از اساتید دانشگاه بودند و در کتابخانه ملی بلغارستان گرد آمده بودند، برانگیخت.

در سال 1383 دومین مجموعه غزل او با عنوان «لحظات عاشقانه ی یک زن» با دستکار انتشارات نوید شیراز راهی بازار کتاب شد.

در سال 1387 مجموعه شعر «زیر پوست شهر» او که شامل اشعار جوان پسند و با موضوع معضلات اجتماعی بود را انتشارات سوره مهر به چاپ رساند و مورد اقبال عمومی قرار گرفت و فروش خوبی داشت. مجموعه شعر «شکستی تر از آنم...» او هم در نشر تکا به چاپ رسید.

در سال 1388 دومین مجموعه غزل او هم با عنوان «غزل های ماه» در همین سال از سوی نشر تکا به بازار ارائه شد که جایزه کتاب فصل کشور را گرفت. در همین سال اثر پژوهشی وی با عنوان «تذکره زنان شاعر فارس از آغاز تا امروز» نیز با حمایت استانداری فارس به چاپ رسید و نام او را به عنوان تنها زن تذکره نویس ایران ثبت کرد.

در سال 1388 به همراه یکی از اساتید خانم دانشگاه امام صادق برای شعر خوانی در هفته زن به کشور تاجیکستان اعزام شد. و در دانشگاه ملی آن کشور، و مراسم نماز جمعه ویژه بانوان شهر دوشنبه و نیز در جمع فراگیران رایزنی فرهنگی جمهوری اسلامی در تاجیکستان شعرخوانی های تأثیرگذاری داشت.

در سال 1389 دومین مجموعه شعر ویژه دفاع مقدس او با عنوان «داغ و دغدغه» با حمایت جانانه کنگره سرداران فارس به چاپ رسید.

کتاب «داغ و دغدغه» در سال 1390 جایزه کتاب سال دفاع مقدس در رتبه سوم گرفت.

در سال 1391 با گروهی از هنرمندان بسیجی برای اجرای برنامه توسط بسیج هنرمندان به لبنان اعزام شد.

در سال 1394 سومین مجموعه غزل ایشان را انتشارات هزاره ققنوس با عنوان «من سردم است» به چاپ رساند.

در سال 1393 به عنوان شاعر برگزیده و منتخب شورای اسلامی شهر شیراز با شهردار برای شرکت در مراسم بزرگداشت حافظ و گوته به آلمان اعزام شد. ایشان غیر از شعرخوانی در مراسم شهر «وایمار»، در همایش ادیان در کلیسای بزرگ شهر «ارفورد» نیز حضور داشت.

در سال 1394 به خاطر شعر خوانی بار چهارم در محضر آقا و تعریفی که حضرت ایشان از عالمانه، مادرانه و حکیمانه بودن شعر «حدیث حیای دختران» وی دادند، در سراسر کشور مراسم های تجلیل و شعرخوانی برایشان گرفته شد. جالب تر اینکه کمپین هایی برای حفظ این شعر برای دختران ایرانی از دو ساله تا سنین دبیرستان تشکیل شد. پخش کلیپ های این شعر چه توسط شاعر و چه توسط کودکان و نوجوانان بیشترین توییت را در فضای مجازی به خود اختصاص داد. این کلیپ ها فضای علاقمندی کاربران ایرانی به محتوای این شعر را در جامعه به بهترین نحو نشان می داد.

در سال 1395 سپاه فجر فارس این شعر را با طراحی زیبا به شکل کتاب کودک با عنوان «بیا صمیمی باشیم» چاپ کرد و در راهپیمایی حمایت از حجاب بعد از شعر خوانی خانم نجاتی بین راهپیمایان توزیع کرد

در همین سال برای بار دوم در جلسه شورای شهر از وی تجلیل به عمل آمد..

در همین سال مجموعه شعر «پرندۀ ی مصلوب» و مجموعه خاطرات پشت جبهه نجاتی با عنوان «روپوشی برای میدان تیر» و مجموعه اشعار حماسی او و همسرش با عنوان «در آشیان چکاوک» با حمایت بنیاد حفظ آثار و ارزش های دفاع مقدس فارس به زیور طبع آراسته شد.

خانم نجاتی همچنان جلسات انجمن شعر زنان شیراز و کانون شاعران و نویسندگان را با توان بیشتری برگزار می کرد و بیشتر ساعات موظفی او به امور ادبی دانش آموزان و داوری مسابقات اختصاص می یافت. یک بار نیز از سوی ستاد اقامه نماز به عنوان شاعر نماز مورد تجلیل قرار گرفت.

در سال 1396 گزیده ای از کارهای او با عنوان «بهانه ها» به همت انتشارات مؤسسه شهرستان ادب به چاپ رسید. این کتاب مورد تقدیر جایزه قلم زرین ایران قرار گرفت و به چاپ دوم و سوم رسید.

در سال 1400 دومین مجموعه شعر آیینی او با عنوان «سهم ارادت» با حمایت حوزه هنری فارس به چاپ رسید.

6 پایان نامه دانشجویی در مقطع کارشناسی ارشد در رشته ادبیات پایداری از اشعار او دفاع کرده اند و مقالاتی نیز از آنها در مجلات پژوهشی به چاپ رسیده است.

مجموعه شعر «زنی با داغ و دغدغه» برای دسترسی دانشجویان به همه اشعار دفاع مقدس او در بنیاد حفظ آثار و ارزشهای دفاع مقدس فارس در سال 1400 به چاپ رسیده است که در

واقع شامل تمامی اشعار چاپ شده در دو مجموعه های پیشین و اشعار مقاومت و پایداری جدید وی است.

در سال 1402 همزمان با بازنشسته شدن از آموزش و پرورش، بعد از 32 سال تدریس چهارمین مجموعه شعر ایشان با عنوان «دورینا» شامل چهل غزل عاشقانه به چاپ رسیده است.

خانم نجاتی در طول سالهای فعالیت انجمن شعر زنان شیراز هفت بار گزیده آثار این انجمن را به چاپ رسانده است، تا ثابت کند فقط به فکر چاپ آثار خودش نبوده است. «عطر یاس» با موضوع حضرت زهرا (س)، «کیو... ترانه ها» با موضوع امام رضا (ع)، «فرشته و عطش» با موضوع عاشورا، «دلتنگی های حوا»، «بقچه کلمات» و «قرار چهار شنبه» حاصل تلاش او در این زمینه است.

نجاتی با شیوع کرونا در کنکور فراگیر پیام نور شرکت کرد و در مهر 1401 از پایان نامه ارشد خود در رشته ادبیات فارسی دانشگاه واحد تهران جنوب دفاع کرد.

او در سن 55 سالگی هنوز هم می سراید، هم هنرجوی آموزش سه تار است و هنرجویانش را با شعر و موسیقی به لحظات عرفانی مهمان می کند.

او دارای دو فرزند به نام های چکاوک و چکاد است. نامهایی شاعرانه و زیستی هنرمندانه. وی همسر دکتر غلامرضا کافی ست. مستندی از زندگی او در سال 1399 در برنامه فیروزه از شبکه های سراسری پخش شده است.

جبهه فرهنگی انقلاب اسلامی استان فارس